

ADEDE ARCHEOLOGISCH RAPPORT 99

Archeologienota Liersesteenweg
te Begijnendijk (Vlaams-
Brabant).

Programma van Maatregelen.

JANSSENS DAVID

Colofon

Uitgever	ADEDE bvba
Jaar van uitgave	2016
Plaats van uitgave	Gent
Redactie	Bart De Smaele, Hadewijch Pieters, David Janssens
ISSN	2033-6810

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van ADEDE bvba.

1 Gemotiveerd advies

Het programma van maatregelen geeft een gemotiveerd advies over het al dan niet moeten nemen van maatregelen voor de omgang met archeologisch erfgoed bij bodemingrepen. Het beschrijft de aard van deze maatregelen en de uitvoeringswijze van de eventuele maatregelen. Het gemotiveerd advies is gebaseerd op het verslag van resultaten van het vooronderzoek.

Het bureaonderzoek heeft aangetoond dat de kans klein is dat op het terrein gelegen aan de Liersesteenweg te Begijnendijk intacte archeologische resten aanwezig zijn. In de directe en ruime omgeving van het onderzoeksgebied zijn slechts enkele sites gekend, allen daterend uit de 18^e eeuw. Op basis van de historische en cartografische gegevens kan niet met zekerheid een uitspraak gedaan worden over de toestand van eventuele archeologische resten binnen de contouren van het onderzoeksgebied. Het te onderzoeken oppervlakte waar een ingreep in de bodem zal plaatsvinden beslaat ongeveer 7496m². Het volledige plangebied bedraagt ca. 8023m². De ruime omgeving rond het plangebied behoort tot gebieden met een lage densiteit aan bebouwing en lijkt tot in de tweede helft van de 20e eeuw voornamelijk in gebruik te zijn geweest als akker-, gras- of weideland of moeras. Historische en cartografische bronnen beschrijven Begijnendijk als een nat en moerassig gebied vooral nuttig voor turfwinning. Deze turfwinning heeft in het verleden potentiële oudere sporen reeds verstoord. Daarnaast lijkt de bodemopbouw en landschappelijke ligging minder aantrekkelijk naar oudere bewoningssporen en exploitatiesporen waaronder Neolitische en Romeinse sites.

Tijdens de bouw van de woning die in 2006 opnieuw gesloopt werd, heeft er zich een verstoring van de ondergrond voorgedaan. Een bijkomende bemoeilijkende factor is de hoge stand van de grondwatertafel af te leiden uit de verschillende bodemtypes en de Ferrariskaart. De bijkomende bronbemaling die vereist is om tot een optimale uitvoering van een vervolgonderzoek te komen in samenhang met de lage verwachting naar archeologische sites laten ons besluiten dat de hiermee gepaard gaande kosten ruim het beperkte kennisvermeerderingspotentieel overstijgen.

De resultaten van het uitgevoerde vooronderzoek binnen deze archeologienota bleken voldoende om het ontbreken van potentieel op kennisvermeerderingen bij verder archeologisch onderzoek te staven. Volgens artikel 5.2. van de Code van Goede Praktijk is verder vooronderzoek dan ook niet aangewezen. De archeologienota is dan ook - conform de Code van Goede Praktijk – volledig.

2 Programma van maatregelen

Binnen het verslag van resultaten en bovenstaand gemotiveerd advies werd aangetoond dat het potentieel op waardevolle kenniswinst ontbreekt bij de uitvoer van verder archeologisch (voor-) onderzoek. Volgens artikel 5.2. van de Code van Goede Praktijk is verder vooronderzoek dan ook niet aangewezen. Verdere maatregelen inzake archeologisch onderzoek worden dan ook - conform de Code van Goede Praktijk – niet voorgesteld.

Dit advies ontslaat de opdrachtgever, noch de aannemer van de geplande werken, niet van zijn verplichting om tijdens de bouwwerken rekening te houden met de wettelijke archeologische meldingsplicht.